

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย ของผู้มีประสิทธิผลสูง (7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 1989)

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของเราประกอบไปด้วยอุปนิสัยต่างๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และในที่สุดจะกลายเป็นวิถีชีวิต

อุปนิสัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อชีวิต และเกิดขึ้นตลอดเวลาจนเกือบไม่รู้ตัว แต่เราสามารถสร้างอุปนิสัยที่มีประสิทธิผลให้เกิดขึ้นกับตัวเราได้ ด้วยความอดทนและตั้งใจจริง ก่อนที่จะอธิบายเกี่ยวกับอุปนิสัยทั้ง 7 ผู้เขียนได้อธิบายให้เราเข้าใจถึง "กรอบความคิด" หรือ Paradigms ของตัวเราเองและดูว่าเราจะสามารถ "เปลี่ยนกรอบความคิด" (Paradigms Shift) นี้ได้อย่างไร เพราะแต่ละคนย่อมมีมุมมองที่ต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการมองและการตีความเมื่อเข้าใจความหมายของ Paradigms ได้ดีขึ้นและเริ่มเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ก็จะทำให้เรามีโลกทัศน์ที่กว้างไกลกว่าเดิมทุกชีวิตเริ่มต้นด้วยการเป็นทารก ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา (Dependence) พอโตขึ้นก็เริ่มพึ่งพาตนเอง (Independence) มากขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนสามารถดูแลตนเองได้และพัฒนาจนถึงขั้นมีความคิด และความเชื่อมั่นเป็นของตนเอง เมื่อเริ่มเป็นผู้ใหญ่จะตระหนักถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Interdependence) ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เฉพาะคนที่พึ่งพาตนเองได้แล้วเท่านั้น

Stephen R. Covey (1989) ได้เขียนหนังสือ “อุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง” โดยสงกรานต์ จิตสุทธิการ และนิรันดร์ เกชาคุปต์ เป็นผู้เรียบเรียงเป็นภาษาไทย ซึ่งกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต โดยได้รวบรวม และสร้างเป็นหลักการเพื่อให้ประพฤติปฏิบัติจนเป็นนิสัย ซึ่งจะมีความยั่งยืนถาวร และไม่ทิ้งปัญหาไว้ในภายหลัง โดย Covey ได้รวบรวมหลักการพื้นฐานในการเป็นคนมีประสิทธิผล (effectiveness) ซึ่งเป็นหลักการเบื้องต้นไม่ซับซ้อน และเป็นตัวแทนของหลักการที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จ และความสุขที่แท้จริงได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงหลักคิดพื้นฐานสำคัญที่สุดในการพัฒนาตนเองและการสร้างความเป็นผู้นำ คือ ต้องผสมผสานสรีระหรือกาย (Body) คือ สรีระเป็นเสมือนตัวแทนของเศรษฐกิจ ความคิด (Mind) คือ การรับรู้ เรียนรู้ และการวิเคราะห์ จิตวิญญาณ (Spirit) เป็นเรื่องของจุดมุ่งหมายและหลักการ สำนึกต่างๆ ของชีวิต และ หัวใจ (Heart) เป็นตัวแทนของความรัก ความสัมพันธ์ ความมุ่งมั่นในใจ ทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียว และนอกจาก 4 สิ่งดังกล่าวแล้วยังต้องมีการผสมผสานเรื่องอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงเข้าไว้อย่างลงตัวด้วย กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกจะเป็นการชนะใจตนเอง เป็นการเริ่มจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไปเป็นคนพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีความพร้อมสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ก็จะสามารถก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในอีก 3 อุปนิสัยต่อมาจะก้าวสู่การชนะใจผู้อื่น ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการหล่อหลอมให้อุปนิสัยที่ 1 ถึง 6 ยังคงความสมดุลอยู่ต่อไป (Covey, 1989)

อุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

หลักการแห่งวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล

เป็นอุปนิสัยเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดของคนที่จะมีประสิทธิผลในทุกสถานการณ์ คำว่า Pro-activity มีความหมายมากกว่าการริเริ่ม คนที่ Proactive จะมีความรับผิดชอบดีมาก ไม่ดำเนินสภาพแวดล้อม เงื่อนไขต่างๆ หรือข้อจำกัดจากพฤติกรรมของเขา การกระทำของเขาเกิดจากการเลือกของตนเองซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่ามากกว่าผลจากเงื่อนไขหรือความรู้สึกแค้นแท้ของคน Proactive คือความสามารถในการเก็บแรงกระตุ้น การตอบสนองกับสิ่งกระตุ้นจะเป็นไปอย่างรอบคอบ และผ่านการชั่งใจมาแล้ว ต่างกับคนที่ Reactive หรือเป็นฝ่ายถูกกระทำ มักได้รับผลกระทบจากเงื่อนไขทางสภาพแวดล้อมและเลือกที่จะให้อำนาจเหล่านั้นมาควบคุมตนอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the end in mind) เริ่มต้นด้วยการมองเห็นกรอบความคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายสุดท้ายในชีวิตของเราเพื่อใช้เป็นกรอบอ้างอิง ตรวจสอบทุกอย่างที่ผ่านมาว่าสอดคล้องกับสิ่งที่กำหนดไว้ในใจหรือไม่ โดยต้องกำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน และพยายามทำทุกอย่างไม่ให้ขัดแย้งกับสิ่งที่เรากำหนดไว้ว่าสำคัญที่สุดและทำให้เข้าใกล้เป้าหมายให้มากที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

หลักการของการเป็นผู้นำในตัวเอง

อุปนิสัยที่ 2 นี้มีพื้นฐานอยู่บนหลักการของ "ความเป็นผู้นำ" ซึ่งต่างจากการเป็น "ผู้จัดการ" "การจัดการ" เหมือนความสามารถในการไต่บันไดแห่งความสำเร็จได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิผล แต่ "ความเป็นผู้นำ" เหมือนกับการพิจารณาว่าบันไดอันไหนเพียงอยู่บนกำแพงที่ถูกต้องบ่อยครั้งที่เราทำงานหนักเพื่อไต่บันไดแห่งความสำเร็จแต่กลับพบว่าบันไดนั้นพังผืดที่วิธีที่มีประสิทธิผลมากที่สุดในการเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจก็คือการสร้างคำปฏิญญาส่วนตัว (Personal Mission Statement) โดยต้องเริ่มต้นที่ "ศูนย์รวม" ของขอบเขตที่สามารถทำได้เสียก่อน "ศูนย์รวม" มีหลายแบบ เช่น "ศูนย์รวม" อยู่ที่คู่มือ ครอบครัว เงิน ที่ทำงาน การเป็นเจ้าของ ความยินดีและความพอใจ มิตรหรือศัตรู วัตถุประสงค์ และตนเอง เป็นต้น "ศูนย์รวม" นี้จะเป็นแหล่งกำหนดปัจจัยสนับสนุนชีวิต 4 ประการ ได้แก่ ความมั่นคงในจิตใจ (Severity), เครื่องนำทาง (Guidance), ปัญญา (Wisdom), และอำนาจ (Power) ปัจจัยทั้ง 4 นี้ต้องอาศัยซึ่งกันและกันจึงจะให้ประโยชน์สูงสุด ความมั่นคงในจิตใจและเครื่องนำทางที่ชัดเจนนำมาซึ่งปัญญาและปัญญาเป็นตัวจุดประกายให้มีการใช้อำนาจผลกระทบในด้านบวกที่จะเกิดกับชีวิตเราขึ้นอยู่กับชนิดของ "ศูนย์รวม" ที่เราเป็นอยู่

อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

หลักการจัดการกับตัวเอง

อุปนิสัยนี้ถือเป็นการลงมือทำสิ่งต่างๆ ให้เกิดขึ้นเป็นวัตร รูปรธรรม และสำเร็จลงได้ตามต้องการ ซึ่งเป็นผลลัพธ์อันต่อเนื่องมาจากอุปนิสัยที่ 1 และ 2 เป็นการทำงานของความต้องการเป็นอิสระ ซึ่งสามารถทำให้เกิดการตัดสินใจ และเลือกทำในสิ่งที่สอดคล้องกัน ก็จะนำไปสู่การเป็นคนที่มีศูนย์รวมอยู่ที่หลักการ ซึ่งอุปนิสัยนี้จะเป็นเรื่องของการทำงานในชีวิตที่จะต้องเกิดขึ้นตลอดเวลา

การบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ก็คือ การทำตามลำดับความสำคัญ และการจัดระเบียบวินัย จัดการ และดำเนินการตามความสำคัญ เพื่อทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จ ด้วยการจัดการกับตัวเอง และพยายามรักษาความสมดุลของผลลัพธ์ กับความสามารถในการทำการบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด คือ จะต้องให้ความสนใจ และทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อนมากกว่าเรื่องเร่งด่วนเสมอ โดยจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน และเตรียมตัวในกิจกรรมเกี่ยวกับความสามารถในการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์ การแสวงหาโอกาสใหม่ และการวางแผน รวมถึงการพักผ่อน ซึ่งจะทำให้มีวิสัยทัศน์กว้าง มองการณ์ไกล มีระเบียบวินัย สามารถควบคุมตนเองได้ มีความสมดุลในชีวิต

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ ชนะ (Think Win/Win)

หลักการเป็นผู้นำระหว่างบุคคล

แนวคิดแบบชนะ / ชนะ ถือเป็นอุปนิสัยแรกในการเอาชนะใจผู้อื่น เป็นการคิดที่มีลักษณะของผู้นำ เป็นกรอบของความคิดที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน โดยข้อตกลงหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นไปเพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์ ซึ่งถือเป็นการสร้างความพอใจด้วยวิธีแก้ปัญหาแบบจบลงด้วยชัยชนะทั้งสองฝ่าย โดยทุกฝ่ายต่างรู้สึกดีเกี่ยวกับการตัดสินใจ เพราะเป็นการมองชีวิตให้เป็นไปด้วยความร่วมมือ ไม่ใช่การแข่งขัน โดยพื้นฐานของการคิดแบบนี้จะต้องมีลักษณะของความสัมพันธ์ คือ ความซื่อตรง มองเห็นคุณค่าของตนเอง ความเป็นผู้ใหญ่ คือ มีความกล้าหาญและการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ใจกว้าง มีความไว้วางใจ น่าเชื่อถือ ซึ่งจะทำให้เราเปิดใจกว้างได้ และการมีมิตรภาพกับคนรอบข้างเสมอ แนวคิดชนะ / ชนะวางอยู่บนพื้นฐานของกรอบความคิดที่ว่า ยังมีที่ว่างสำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องทำให้อีกคนหนึ่งล้มเหลวเสมอไปอุปนิสัยที่ 4 นี้ ต้องอาศัยความเป็นผู้นำอย่างมาก ผู้นำที่ดีนั้นต้องมองการณ์ไกล มีความคิดริเริ่ม กล้าตัดสินใจและมั่นคง นำทางได้ มีภูมิปัญญาและอำนาจซึ่งมาจากการเป็นคนที่เคร่งครัดในระเบียบวินัย

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

หลักการติดต่อสื่อสารแบบเข้าใจ

เป็นกุญแจสำคัญของหลักการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิผลการติดต่อสื่อสารถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในชีวิต เราใช้เวลาหลายปีในการเรียนรู้วิธีการอ่าน เขียน และพูด แต่น้อยคนที่ได้ผ่านการฝึกอบรมเรื่องการฟัง การฟังในที่นี้หมายถึงการฟังเพื่อแสวงหาความเข้าใจซึ่งมากกว่าการสนใจฟัง เราต้องฟังด้วยหู ด้วยหัวใจ ด้วยความรู้สึก ด้วยความหมายที่แสดงออกมา เราฟังถึงพฤติกรรมและใช้สมองด้านซ้ายและขวาไปพร้อมกัน การรับฟังเพื่อแสวงหาความใจส่งผลคืออย่างมาเพราะทำให้เราได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

การให้คนอื่นเข้าใจเรานั้น จะต้องสร้างให้ผู้อื่นเกิดความเชื่อถือนในตัวเราก่อน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ผู้อื่นมีกับเรา ให้ผู้อื่นรู้สึกดี เห็นอกเห็นใจ ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึกที่คล้อยตามไปกับความคิดของคนที่เราเชื่อใจ ซึ่งการจะให้ผู้อื่นรู้สึกเช่นนั้นเรา ก็คือเราจะต้องพร้อมที่จะเข้าใจอีกฝ่ายนั่นเอง แล้วจึงเสนอความคิดตามความเชื่อของเราตามความจริงด้วยความคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้วว่าจะเกิดประโยชน์กับทุกคน เมื่อเราเข้าใจความรู้สึกของแต่ละคนเป็นอย่างดีแล้ว ก็ถือเป็นการเปิดประตูสู่การแก้ปัญหาแบบสร้างสรรค์ และแสวงหาทางเลือกที่สาม ไม่ถือความแตกต่างว่าเป็นอุปสรรค แต่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งที่น่าไปสู่การประสานพลัง

อุปนิสัยที่ 6 การประสานพลัง (Synergize)

หลักการร่วมมืออย่างสร้างสรรค์

การนำข้อดีของอุปนิสัยทั้งหมดมารวมเข้าด้วยกันเพื่อทำงานใหญ่ให้สำเร็จ คุณเงสำคัญของการประสานพลังระหว่างบุคคลนั้นก็คือ การประสานพลังในตัวบุคคลนั่นเอง เพื่อที่จะทำงานใหญ่ให้สำเร็จโดยประโยชน์สูงสุดของการประสานพลังคือ การใช้คุณสมบัติที่มนุษย์ได้รับจากธรรมชาติ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม แรงจูงใจแบบชนะ/ชนะ และทักษะการติดต่อสื่อสาร มาจัดการเรื่องใหญ่ในชีวิต การประสานพลังภายในตัวเองโดยการทำให้อุปนิสัยทั้ง 3 ข้อแรกฝังอยู่ในตัวเราให้ได้ ซึ่งจะทำให้เรารู้สึกมั่นคงเพียงพอที่จะรับมือกับความเสียด่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อเรามีหลักการทั้งสามอยู่ในใจแล้ว ก็เหมือนกับเราได้พัฒนาจิตใจที่เอื้อเฟื้อ และมีความคิดแบบ ชนะ / ชนะ อันเป็นพลังของอุปนิสัยที่ 5 ในการสื่อสารแบบประสานพลัง เราต้องเปิดใจ เปิดความคิดให้กว้างและเตรียมความรู้สึกให้ดี พร้อมรับมือกับสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นรวมทั้งทางเลือกใหม่และโอกาสใหม่ ซึ่งฟังดูเหมือนกับว่าจะขัดแย้งกับอุปนิสัยที่ 2 (เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ) แต่ในความเป็นจริงเรากำลังทำให้มันสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่างหาก

การประสานพลังสามารถเกิดขึ้น ได้ทั้งในระดับครอบครัว โรงเรียน ธุรกิจ การทำงานองค์กร สังคม หรือแม้แต่วาระบบนิเวศตามธรรมชาติ ก็ล้วนแล้วแต่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือเป็นความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดอำนาจ และใช้งานได้สูงสุด ซึ่งเปรียบเสมือนการประสานพลังนั่นเอง

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

หลักการปรับตัวใหม่ให้สมดุล

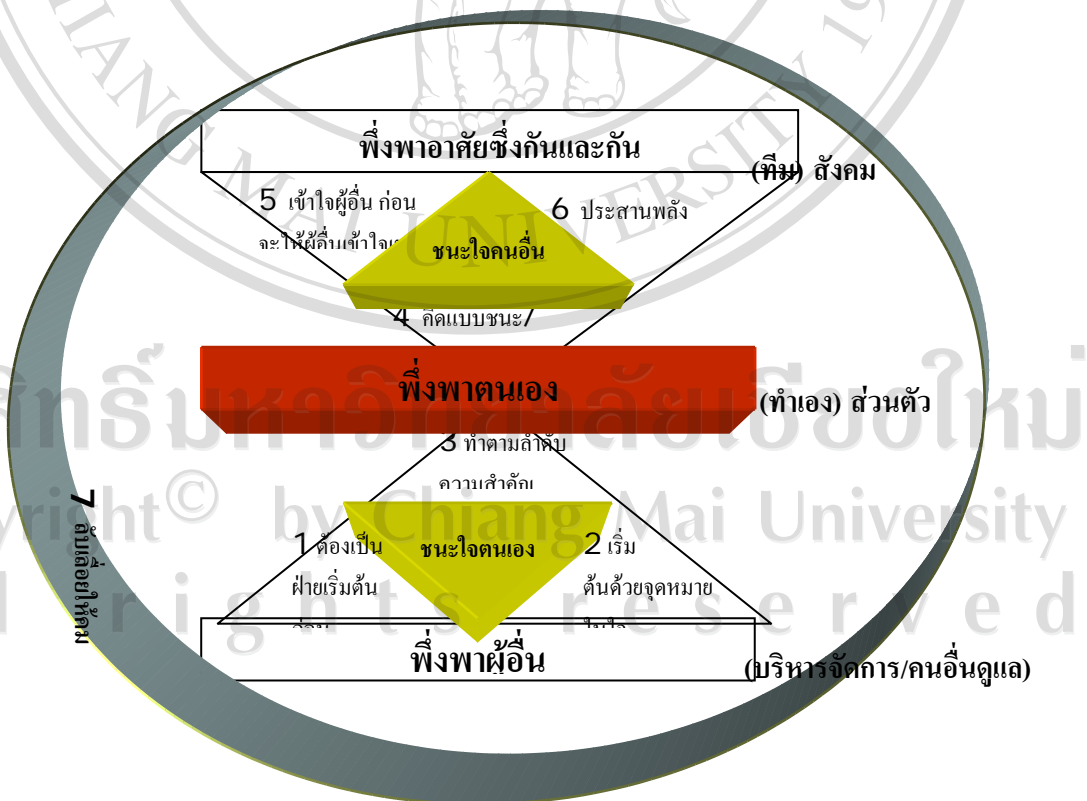
การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เป็นอุปนิสัยที่จะช่วยเพิ่มคุณค่าที่มีอยู่ในตัวเองให้มากขึ้น และปรับเปลี่ยนสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเราทุกคน 4 ประการ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม ด้วยการแสดงให้เห็นถึงพลังขับเคลื่อนทั้ง 4 อย่าง และเป็นการฝึกหัดใช้พลังทั้ง 4 ดังเพื่อนำออกมาใช้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมออย่างฉลาด และสมดุล ด้วยการเป็นคนเริ่มลงมือทำก่อน โดยหาเวลามาลับเลื่อย ซึ่งจัดเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในตารางบริหารเวลา จะต้องทำอยู่ตลอดเวลาจนเป็นอุปนิสัยตามธรรมชาติ และอยู่ในขอบเขตที่เราสามารถทำได้ สิ่งนี้ถือเป็นการลงทุนที่สำคัญที่สุดในชีวิต โดยเครื่องมือคือตัวเราเอง เพราะเกี่ยวกับการใช้ชีวิต และการมีส่วนร่วม

ในการลับเลื่อย หรือการปรับตัวใหม่จะต้องทำทั้ง 4 มิติให้เป็นไปอย่างสมดุล กล่าวคือ ร่างกาย ก็จะต้องหมั่นออกกำลังกาย ดูแลโภชนาการ และจัดการกับความเครียดในจิตใจ ส่วนด้านจิตวิญญาณ ถือเป็นเรื่องของการเห็นคุณค่า และรักษาคำมั่นสัญญา ปฏิญญา การศึกษา และสมาธิ ด้านสติปัญญา หมายถึงการอ่านหนังสือ มองสู่ความก้าวหน้า การวางแผน และการเขียนแผน

สิ่งสุดท้าย คือ ความรู้สึกที่มีต่อสังคม เป็นจิตใจการบริการ การแบ่งปันความรู้สึก การรวมพลัง และความมั่นคงในจิตใจที่แท้จริง

อุปนิสัยทั้ง 7 ประการของการเป็นมนุษย์ที่มีประสิทธิผลสูง จะสร้างสรรค์ให้เกิดการรวบรวมที่ได้ผลดีที่สุดระหว่างภาคต่างๆ เหล่านี้ การปรับเปลี่ยนในเรื่องใดก็ตามจะช่วยเพิ่มความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างน้อยก็ 1 ใน 7 ของอุปนิสัยทั้งหมดแล้ว และถึงแม้ว่าอุปนิสัยจะมีลำดับขั้นตอน หรือมีการพัฒนาในอุปนิสัยหนึ่งแล้ว ก็จะช่วยเพิ่มความสามารถในการดำรงชีวิตในส่วนที่เหลือได้ (Covey, 1989)

จากทฤษฎี อุปนิสัย 7 ประการพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ของ Stephen R. Covey ดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้นที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับการนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันและสามารถจับลงที่ความสำเร็จในชีวิต และการทำงานได้เป็นอย่างดี ทั้งอุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาอุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่น อีกทั้งการหมั่นสั่งสมอุปนิสัยแห่งการเป็นผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่เสมอ ของทฤษฎีนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ไม่ใช่เพียงการสร้างภาพลักษณ์ที่ฉาบฉวยเพียงชั่วคราว แต่เป็นการก่อให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว ซึ่งจะทำให้ไม่เป็นการฝืนสร้างภาพที่น่าประทับใจต่อผู้อื่น แต่เป็นการสื่อออกมาจากตัวตน จึงเป็นการง่ายต่อการนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต และการทำงานได้อย่างยั่งยืน และมั่นคง ด้วยการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นนิสัยของตนเอง

รูป 1 แสดงภาพรวมอุปนิสัย 7 ประการของผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง

ฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง ของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยในลักษณะอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง ของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือ จำนวน 139 คน พบว่า อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มีอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมมติฐานของการวิจัยได้รับการยอมรับ ซึ่งอาจารย์กล่าวคือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานต่ำ ปานกลาง และสูง ตามลำดับ รวมทั้ง 3 กลุ่ม มีอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับสูง โดยมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อยู่ในระดับสูงที่สุด เพียงอุปนิสัยเดียว ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของแนวทางการดำเนินชีวิต รวมถึงการทำงานที่เป็นไปอย่างมีเป้าหมายในชีวิตของตนเอง รับรู้ และตระหนักในความต้องการประสบความสำเร็จของตนเอง โดยในส่วนตัวนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.6 เป็นผู้ที่ศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยาโดยตรง และเข้ามาทำหน้าที่เป็นอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา จึงมองได้ว่าเป็นผู้ที่มีแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นแบบแผน และรู้ว่าตนเองต้องการสิ่งใด และสามารถมองเห็นถึงเป้าหมายในชีวิตการทำงานที่ชัดเจน

อ่อนนุช พิพัฒนางกุล (2546) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้าและความสำเร็จในการทำงานของพยาบาลผู้ให้การศึกษาในโรงพยาบาลชุมชนเขต 10 จำนวน 232 คน พบว่า พยาบาลผู้ให้การศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนเขต 10 มีความเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้าอยู่ในระดับสูง และยอมรับสมมติฐานการวิจัยกล่าวคือ ความเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้าของพยาบาลผู้ให้การศึกษาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการทำงาน

กาญจนาพุทท ทิพนก (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสำเร็จในการทำงานของผู้บริหารระดับต้น ในโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ” พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการทำงาน และองค์ประกอบย่อยของความฉลาดทางอารมณ์ “ด้านเก่ง” และ “ด้านสุข” เป็นตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายความสำเร็จในการทำงานได้

เขวลักษณ์ ปานพลอย (2545) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่พยากรณ์พฤติกรรมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองในองค์กร” พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดเผยตนเอง บุคลิกภาพแบบมีความรับผิดชอบ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้บุคลิกภาพแบบเปิดเผยตนเอง ความพร้อมใน

การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร มีอิทธิพลร่วมกันในการทำนาย พฤติกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองมากที่สุด คือความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รองลงมาคือ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และบุคลิกภาพแบบเปิดเผยตนเองตามลำดับ

พนักงานที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองสูงมีระดับการรับรู้ความสำเร็จ ในการปฏิบัติงานสูงกว่า พนักงานที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ซึ่งผลจากเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้มุ่งให้ความสำคัญกับอุปนิสัยเพียงตัวใดตัว หนึ่งเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปนิสัยที่ 1 ต้องเป็นฝ่ายเริ่มทำก่อน ผู้ศึกษาสนใจที่จะทำการ วิเคราะห์ระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สำหรับการศึกษานี้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถ สรุปได้ว่า อุปนิสัย 7 ประการพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำเป็นต้องประกอบไปด้วย ต้องเป็นฝ่าย เริ่มทำก่อน เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ ทำตามลำดับความสำคัญ คิดแบบชนะชนะ เข้าใจผู้อื่นก่อน จะให้คนอื่นเข้าใจเรา ประสานพลัง และลับเหลี่ยมให้คม อีกทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร ผู้ ศึกษาจะนำมาประกอบการศึกษาเพื่อให้ปรับเข้ากับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved